

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

provenu, eller hvad man vil kalde det, som den højtærede finansminister har foreslået, er vi villige til at mevirke til opnåelse af. For mit partis vedkommende er dette at holde orden i landets mønt en primær opgave. Der hersker i dag i befolkningen — i modsætning til i fjor — den indstilling, at det ikke bliver dyrere i morgen, end det er i dag. Der er ingen tvivl om, at der er foregået en ændring i mentaliteten. I øjeblikket venter man og ser tiden an, og derfor vil det være forkert, om rigsdagen nu blev bange for de foranstaltninger, man gennemførte i fjor, og prøvede på at bakke ud af det. Jeg tror, at befolkningen meget vel forstår, at man ikke kan ordne den slags ting i løbet af nul komma fem. Ligesom den udvikling, der har ført os ud i de nuværende vanskeligheder, har taget sin tid, vil det også tage tid at rette det op igen.

Derfor vil jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag om forlængelse af forskellige forbrugsafgiftslove, og det samme gælder lovforslaget om toiletmidler.

Aage Fogh: Det er jo i en travl time, vi får lejlighed til at behandle disse to lovforslag, der omhandler så mange millioner kroner, og jeg tør vel have lov at sige, at i betragtning af den måde, hvorpå vi har arbejdet siden jul, havde det været rimeligt, om rigsdagen havde fået noget mere tid til at tage stilling til lovforslag af det omfang, der her er tale om.

Jeg skal angående lovforslaget om parfumer og toiletmidler kun sige, at som lovforslaget er forelagt, består hele lovforslaget kun af en halv linie og bemærkningerne af en tre-fire linier, og det giver selvfølgelig ikke anledning til lange bemærkninger. Men når det fra ministeriets side anføres, at loven har virket tilfredsstillende, vil jeg dog gerne spørge, om denne tilfredshed gælder ministeren, eller om den gælder dem, der betaler gildet, det kunne i og for sig være rart at vide. Jeg synes forøvrigt også, det er ret urimeligt, når man fremsætter et lovforslag som dette om at forlænge en lov, der hidtil har været tidsmæssigt begrænset og nu skal gøres permanent, at der overhovedet ingen oplysninger er om, hvad denne lov har givet i penge. Det måtte dog vist være rimeligt, når man ventede så længe med at fremsætte lovforslaget, at man havde givet rigsdagen lidt flere oplysninger. Derfor kan jeg om dette lovforslag kun sige, at vi er villige til at se på det i udvalget. Når vi i dette udvalg har fået de nødvendige

oplysninger, skal vi tage vor stilling dertil, men vi kan ikke på grundlag af det foreliggende lovforslag og de manglende bemærkninger tage nogen stilling på nuværende tidspunkt. Om det andet lovforslag, som er langt mere omfattende, kan jeg sige det samme. Bemærkningerne giver overhovedet ingen oplysninger, og det er dog et område, der drejer sig om mange, mange millioner kroner. Lovene udløber den 1. april, de blev fremsat her i rigsdagen den 19. marts, de er til behandling i dag, den 25. marts, og i løbet af en 4—5 dage forlanger man at folketinget skal være færdigt med disse lovforslag.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige til den højtærede finansminister og til ministeriet i almindelighed, at denne tilrettelægning af arbejdet på den danske rigsdag efter min mening virker fuldkommen ødelæggende på den politiske interesse landet over. Det har vel altid været sådan, at de forskellige ministre og ministerier har haft trang til at vente så meget som muligt med at fremsætte deres lovforslag, men når man går så vidt som i år og forresten også i fjor, at der praktisk talt ikke levnes rigsdagens medlemmer tid til eller mulighed for at sætte sig ind i de foreliggende lovforslag, har man efter min mening lagt for meget i embedsmændenes hænder og ladet for lidt blive tilbage til rigsdagens medlemmer. Tænk det tilfælde, at en af ordførerne for de foreliggende lovforslag havde været nyt medlem af tinget. Jeg søgte i formiddags, såsnart der var mulighed for det, oplysninger i biblioteket for at se forarbejderne til lovforslagene. De var udlånt, en af de andre ordførere havde været der tidligere — det er der ikke noget at sige til — og beslåglagt alt, hvad der var af materiale. Men havde jeg været nyt medlem, havde jeg ingen muligheder haft for at få noget som helst at vide om disse vidtrækkende lovforslag. Derfor vil jeg sige til den højtærede finansminister, at på den måde kan man efter min mening ikke drive vort lovgivningsarbejde. Der bliver talt om, at vi skal have en ny grundlov, det er nødvendigt af forfatningsmæssige grunde, men grundloven er kun rammen, og det er livet, der skal leves indenfor de af grundloven afstukne rammer, der er det afgørende. Den måde, hvorpå rigsdagsarbejdet er blevet ledet i de sidste to år, dræber interessen i vælgerbefolkningen. Jeg tror i virkeligheden, det er vigtigere med ændringer på dette område, og derfor synes jeg, det er rimeligt at gøre opmærksom på det.

Det fremgår ikke af selve forslagene,